Virago Star

YAMAHA

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

Nummer 3 | September 2007 | Jaargang 13

INHOUDSOPGAVE

Van de redactie 3

Van het bestuur 4

Regio Cafés 4

Marije in de Bigtwin 5

De internationale in Zweden 6

Zweden 9

Weekendje Apen 11

Het gaat niet altijd zoals je wilt 14

Die ene mooie dag eind juni 17

Roadwolves Night Ride-Out 20

Agenda Virago Star Club Nederland 21

Je motor winterklaar maken 22

Hemelvaart 2007 24

Haringrit 2007 26

Low Budget Weekend Westcoast Hogs 27

Kortingen voor clubleden 30

Organisatiestructuur Virago Star Club Nederland 31

Colofon 31

VAN DE REDACTIE

Weer een beetje bijgekomen. Ik bedoel dus diegenen die naar het Nationale feest zijn geweest. Helaas is het te kort tijd om al een impressie te geven.
Wij, Anneke en ik zijn dus niet naar het Internationale feest in Zweden geweest. In dit Magazine een artikel over hoe het wel is gelopen. Het heeft een tijdje geduurd maar ik denk dat we het nu aardig voor elkaar hebben.
Via Yamaha kunnen de leden nu hun motor tegen aantrekkelijke voorwaarden verzekeren. Ik heb het programma eens een berekening laten maken voor mijn WildStar uit 2002 en ik kom goedkoper uit dan mijn huidige verzekering. Waar ik nu bij zit, Orion Direct, staat bekend om zijn toch ook al lage premies. Ik ben er van uit gegaan dat hij nog een dagwaarde heeft van € 8000,-. Voor accessoires heb ik € 2500,- gerekend en 6 schade vrije jaren. De premie voor all-risk kwam net boven de € 450,- uit.
Neem zelf even de proef op de som door naar http://www.yamaha-motor.nl/verzekeringen te gaan. De rest wijst zich vanzelf. De uitslag gaat van WA tot all-risk.

En nu het Magazine. We hebben weer wat verslagen van onze huis schrijvers Ton en Ton. Verder aandacht voor de verbouwde DragStar van Marije waar ze mee in de Bigtwin heeft gestaan. Ik denk dat het zo een beetje de eerste VSCN-er is die dit voor elkaar heeft gekregen. Nu het slechte weer er weer aan zit te komen, ook een artikel over het winterklaar maken van je motor. Het is geen nieuw verhaal, lezers van de Promotor zullen het waarschijnlijk al eens in dat blad tegen gekomen zijn. Let wel, het is een algemeen verhaal, dus niet specifiek voor cardan/snaar gedreven motoren.

Verder is kopij nog steeds welkom.

Muchias leesplezier,

Rob

Sluitingsdatum voor kopij: 15 november 2007

In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn:
Rob en Daniëlle Blokker

VAN HET BESTUUR

Telkens worden wij weer er mee geconfronteerd dat het leven maar kort is.
Op 5 juli 2007 ontvingen wij de mededeling, dat ons actief en gewaardeerd lid Henny Dage uit Nieuwegein na een kort ziekbed was overleden. Henny was pas 48 jaar oud. De uitvaartplechtigheid was indrukwekkend. Wij zullen hem missen en wensen zijn vrouw Lia de kracht toe om dit grote verlies te dragen.
In mei van dit jaar werden wij ook al opgeschrikt door de mededeling van onze penningmeester dat zijn echtgenote ernstig ziek is. Zij gaan een moeilijk en zwaar traject tegemoet. Wij leven uiteraard ook met hen erg mee en zullen hen steunen waar mogelijk.
Wellicht zijn er meer leden die een moeilijke periode doormaken waar wij niet van op de hoogte zijn. Ook hen wensen wij sterkte toe in deze voor hen moeilijke periode en bieden, indien gewenst, onze steun aan.
Bovenstaande geeft aan, dat wij niet moeten wachten met genieten van het leven maar de nu kans moeten grijpen om te genieten. Het leven is immers maar zo kort zoals telkens maar weer blijkt.

De vakanties zijn voor de meeste van ons weer achter de rug. Het bestuur gaat weer vol nieuwe energie aan de slag om het lidmaatschap voor de leden steeds aantrekkelijker te maken. Net zo als vorig jaar worden de bestuursvergadering ook nu weer in de regiocafés gehouden. Het vergaderschema zal binnenkort op de website geplaatst worden. Tevens blijft het bestuur zich inspannen om onze leden in de nabije toekomst steeds meer voordelen te kunnen bieden.

Ik hoop veel van onze leden tijdens ons Nationale rally 2007 te spreken of gesproken te hebben. Op deze wijze hopen wij als bestuur te vernemen wat uw verwachtingen zijn en welke ideeën u hebt als lid van onze club.

Nog veel motor plezier voor de rest van 2007.

Han van Grinsven
voorzitter

REGIO CAFES

Regio 1/2 **Groningen, Friesland en Drente.** Vanaf april weer elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.

Regio 3 **Overijssel, Gelderland en Flevoland.** Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur (in de zomer maanden vanaf 10.00 uur) in ons eigen clubhuis 't Schuurke bij Jan en Ans Teunissen achter het huis aan de Klaverdijk 4, 7021 HJ Zelhem. (Als er een toerrit op de agenda staat, vertrekt deze om 11.00 uur)

Regio 4 **Utrecht en Noord-Holland.** Elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in Café Lieftinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.

Regio 5 **Zuid-Holland en Zeeland.** Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Landzicht, Verlaatweg 5 te Zoeterwoude.

Regio 6 **Noord-Brabant en Limburg.** De cafés in Heeswijk-Dinther en Asten werden dusdanig slecht bezocht, dat we besloten hebben hier geen gebruik meer van te maken. Mocht er in de toekomst toch weer vraag naar zijn dan gaan we weer op zoek naar een leuke plek. Tot die tijd gaan we op bezoek in de andere regio's.

MARIJE IN DE BIGTWIN

Met vallen en opstaan, passen en meten, pijn en moeite, maar vooral veel plezier heeft Marije haar Yamaha grondig onder handen genomen. De niet-alledaagse stijl, de bijzondere spatborden en het ruige uiterlijk maken de DragStar tot een aparte verschijning, eentje die je niet gauw zult vergeten.

Tot zover het begin van een uitgebreid artikel over de DragStar 650 van Marije van 't Loo. Het heeft weliswaar bijna een jaar geduurd voor dat ze in de Bigtwin kwam maar afgelopen maand mei was het zover.
Voor zover bekend is Marije het eerste VSCN lid die met een verbouwde Yamaha de Bigtwin heeft gehaald. Het hing ook wel een beetje in de lucht dat er iets zou gebeuren met haar fiets. Het begon met een ander stuur maar dat was dus niet genoeg. Het mes moest er in met als eindresultaat een totaal eigen motor. Aan het motorblok kun je dan nog zien dat de basis een 650 is maar verder is het meeste aangepast aan haar eigen ideeën.
Helaas heeft Marije i.v.m de gezondheid de motor weer terug gebouwd naar bijna de originele staat en heeft ze hem zelfs te koop gezet. Maar het is nog steeds een mooie special.
Heb je interesse, een bezoekje aan ons forum of de speurders en je weet meer.
Toch vind ik een felicitatie op zijn plaats. Ze heeft het toch maar voor elkaar gebokst.

Rob

DE INTERNATIONALE IN ZWEDEN

Op 6 juni, de 17e verjaardag van mijn zoon, was het zover. Om 06:15 uur startte ik de reeds in het weekend bepakte motor. Om in het weekend alvast de motor te voorzien van de bagage was achteraf een juiste beslissing. 's Maandags was ik 's avonds al bezet en op dinsdagavond moesten we even onverwacht naar Noord Holland heen en weer met de auto. Het was nog een kwestie van de last minute dingen erbij inpakken en gáán. Het 1e verzamelpunt was de benzinepomp bij het brugrestaurant op de A4. Wim, Walther, Rein en Ati zou ik daar ook ontmoeten. Ik was de eerste en haalde gelijk een lekker kopje koffie. De andere kwamen al rap aanrijden. Op naar Duitsland via de polder(s) en Groningen. Even ná Bremen stonden enkele Snakes en een WCH'er op ons te wachten; Jan, Piet, Peter, Koosje en Hans. Als "club van 10" gingen we verder. Er was maar één hiaat; was de road captain eigenwijs of waren de 4 volgelingen van de Westcoast Hogs dat? Door werkzaamheden aan de weg liep het vinden van de juiste afslag even niet zo soepel en zag de road captain iets over het hoofd (werd gedacht). Achteraf kwam er nog een afslag even verderop en was de road captain eerder bij de Snakes dan de rest doordat zij bleven wachten op een terugkerende road captain.
De eerste overnachting was geregeld door het huren van 3 caravans in Schleswig, waarvan er maar uiteindelijk 2 beschikbaar bleken. Prima, op de bank slapen moest ook wel lukken. De biertjes smaakten er prima na deze lange rit.

De dag erna werd de "club van 10" de "club van 10 min 1". Er was een Wim(p) bij die de locale medicijnman van Duitsland niet wilde bezoeken om de pijn van een eerder uitgevoerde wortelkanaalbehandeling op te heffen. Jammer. Gelukkig is hij veilig thuis gekomen diezelfde dag. De "club van 10 min 1" vertrok naar het clubhuis van de Deense Yamaha Custom Club in Sjælland. We werden warm onthaald door de Denen. Enkele andere VSCN'ers waren er ook evenals wat Belgen en het werd al snel een gezellige boel. De Deense kok wist van wanten en had een lekkere maaltijd klaar gemaakt. 's Avonds werd de kaart bestudeerd en bleek het moeilijk te zijn Götenburg te vinden. Nee, lag niet aan het drank gebruik, het lag aan de kaart; Götenburg was aan de andere zijde van de kaart te vinden ;-). Na een goede nachtrust, voor mij althans, brak de volgende zonnige dag aan.

Op vrijdag in konvooi naar Zweden, althans bijna iedereen. Ik zag een steentje in het profiel steken van de achterband van Ati en verwijderde deze met mijn laars. Ati kwam kijken wat ik aan het doen was en zag een uitstulping in het loopvlak van de band. Dat zag er niet goed uit. Met behulp van de Denen werd snel een motorzaak gevonden die een andere band wilde plaatsen. Het klusje was in een half uur gebeurd. Rein en Ati volgden dus wat later de groep op weg naar Zweden. Het laatste stukje van de reis verliep voorspoedig als we de wegopbrekingen, de file, het Belgische busje midden in de groep motorrijders en het verliezen van een tas met portemonnee, paspoorten etc. op de snelweg niet meetellen. Beelden van vallende fietsers in het peloton van de Tour de France flitsten even aan me voorbij... De paspoorten waren in ieder geval nu wel gestempeld met profielmaat 170/80. Het liep gelukkig allemaal goed af, iedereen bleef overeind en de paspoorten werden op de stille momenten van de rijweg opgeraapt.

De tentjes werden snel neergezet in Zweden en het terrein verkend. Dixieland (de rij met chemische toiletten) werden snel gevonden en unaniem afgekeurd. De douches waren zo zo en gewoon buiten (voor de mannen). Enfin het was gelukkig goed weer. De gebruikelijke taferelen speelden zich af; drank, muziek, drank, grappen en grollen, drank, bikes bekijken, nog meer drank, bijzondere bikes op de foto zetten (zie o.a. http://www.westcoasthogs.nl/ en ook http://www.southern-snakes.com/ natuurlijk ;-) enne had ik de drank al genoemd? Kortom gezellie. De geplande toerrit leek er een van "het rondje rond de kerk" te worden. De "club van 10 min 1" werd spontaan de "club van 10 min 2" toen besloten werd dat we zin hadden om wat te rijden en een dip in een pool te nemen. Een plukkie water was snel aangewezen op de kaart. "Dáár willen we zwemmen second road captain!". Jan en zijn digitale Anja deden het prima. Truus zat in Spanje en kon de weg niet voorzeggen. In het water bedacht ik me dat we nu bezig waren de aangeklede zwemscène van de film de Wild Hogs na te spelen. Gelukkig bleef de agent die in die film voorkwam hier weg... ;-)

De keuken was weer geregeld door de reservisten van het Zweedse vreemdelingen legioen. Er werd een vergelijk gemaakt met Dad's Army, de televisie serie uit Engeland. Tijdens de afsluitende speech werd het feit geroemd dat "onze jongens" niet in Irak zaten maar hier waren om de fourage te verzorgen. Enfin, een pot snoep kon men niet eens bewaken bleek eerder zaterdags.

Tja, onvermijdelijk brak dan de zondag aan. Op het gemak de spullenboel afbreken en inpakken. De route voor de terugreis was reeds in de digitale Anja opgeslagen. Stom dat ze wilde herberekenen en daarbij wel de snelwegen links liet liggen (of rechts, zo het uit kwam), maar kennelijk stiekem de kortste route pakte; naar het noorden via een veerboot i.p.v. naar het zuiden over de Oresund brug. We kwamen er snel achter... bij de oprit van de veerboot. Enfin, de 1,5 uur winst van eerder weggaan omdat we klaar waren werd omgezet naar 2 uur verlies. Ach de weg was goed, de route mooi en het weer zonnig en we zijn een motorclub niet waar? Rijden met die hap.

In Denemarken hebben we overnacht op een camping. Blokhutjes werden gehuurd. We ▷

hebben er lekker gegeten, nog een foto van een uil gemaakt die door het geflits de eerste uren geen prooi heeft kunnen zien. Prima geslapen en de andere dag verder naar een veerboot die ons naar het vaste land van Denemarken bracht. Niet lang daarna reden we Duitsland binnen. In de buurt van Hamburg hebben we overnacht in een hotel. Wederom heb ik prima gegeten en was het reuze gezellig. Lekker geslapen en de andere dag had iedereen zoiets van als we doortuffen zijn we vanavond thuis... Zo gezegd, zo gedaan en ik was op tijd thuis om de verjaardag van mijn moeder mee te kunnen vieren. Even vóór de Duits/Nederlandse grens hadden we een klein buitje regen. Er was van te voren afgesproken om op de vluchtstrook onder een viaduct te stoppen om de regenkleding aan te doen. Tja, te laat voor de jas met groot "Harley Davidson" erop. Eenmaal op de vluchtstrook met de aangetrokken regenkleding verscheen er een wit met groene auto met van die zwaai lichten aan. Er werd een verhaaltje opgehangen over olie en een Harley (!) en zo en kennelijk kwam dat nog geloofwaardig over ook. We mochten gewoon vertrekken.

Terugkijkend kan gesteld worden dat dit een prima lang weekendje was. Gezellig gezelschap, prima road captain(s), mooie gereden routes en uiteraard uitermate goed weer gehad. Wat mij betreft voor herhaling vatbaar. Finland volgend jaar? Hm, het zal vast niet goed uitkomen met de verjaardagen die ik rond het tweede weekend van juni heb ;-(

Groetjes,
Ton van de Coevering

ZWEDEN

Beste Bikers,

Afgelopen maand heb ik samen met (mijn) Theo, Gerard, Anton en zijn zoon Paul een tocht gemaakt naar Zweden.
Het was prachtig weer en in Zweden zelfs erg warm. We troffen elkaar op de heenweg nog in Nederland en gingen gezamenlijk op weg, Duitsland in. Na een uur de eerste stop en daarna weer verder. In Duitsland zijn die snelwegen wel wat saai maar het laatste deel naar Willeshausen ging binnendoor. De heren gingen in de tent en Theo en Ik naar Het Rathaus Hotel. Aan te raden!! Niet duur erg gezellig en een goed ontbijt. Daarna verder. De volgende stop was aan de Duitse kust. De heren wederom op de camping en Theo en ik in een appartement. Ook goed. Daarna naar de boot. Gerard kwam tot de ontdekking dat hij 20 euro meer had betaald als wij. Dat heb je met die Creditcards!
Na de boot op naar de boerderij van onze zustervereniging. Daar was niemand. Wij hebben toe eerst maar gegeten en getankt en kwamen onderweg Hanna en Rinze tegen. Toen we weer terug gingen waren er al wel bikers. Theo en ik hebben toen weer een hotel gezocht. Niet eenvoudig hoor, we werden vriendelijk geweigerd. Goed we zagen er wellicht niet zo appetijtelijk meer uit na een dag motorrijden in 30 graden maar toch! Bij het derde adres had ik zoiets van, het kan me niet meer schelen wat het kost we willen hier zijn en nu douchen en drinken. Dit bleek een zeer mooi oud hotel te zijn (wel duur) maar wel leuk ingericht zo met al die bloemen.
De volgende ochtend vroeg uit de veren want je wilt natuurlijk niet te laat komen bij die Denen als ze naar Zweden rijden. Dat hadden we niet hoeven te doen. Iedereen was nog niet klaar en ze speelden het zelfs klaar om nog te moeten tanken en hun kleren te vergeten. Na de derde valse start gingen we dan toch. Dit was niet leuk. Over de snelweg langs bouwwerken tussen vrachtverkeer met een gang van 120 km. Iedereen raakte ieder- ▷

een kwijt en een aantal haakten dan ook af. De brug naar Zweden was geweldig! Daarna op een parkeerterrein wat beter alles afgesproken en de rest ging een stuk beter.
Daarna op naar de Ranche! Indrukwekkend vond ik al die motoren. De catering was ook zeer goed verzorgd door een Zweedse "Dads Army" We troffen nog meer leden van de club en het werd erg gezellig. Er viel ook nog een gewonde te betreuren. Anton is een Zweedse mug tegengekomen. Anton's been was erg rood en gezwollen en de verpleegster oordeelde: Eraf met dat been! Paul (altijd even behulpzaam) heeft daarop een bijl geleend. Anton werd gemasseerd en volgens zeggen heeft ze dat elk uur herhaald tot de volgende morgen!! Je moet ook maar boffen. De volgende dag zijn Anton, Paul en wij een tourrit door de omgeving gaan maken. Prachtig! Erg van genoten. Moe wordt je daarvan joh! Op zondag zijn er een aantal doorgegaan naar het noorden, een aantal naar huis en wij zijn naar Gotenburg gereden. Toen de nachtboot naar Kiel en naar Willeshausen. Iedereen in het hotel en na een goed ontbijt terug naar huis. Al met al een zeer geslaagde week. Voor herhaling vatbaar!

Corrie

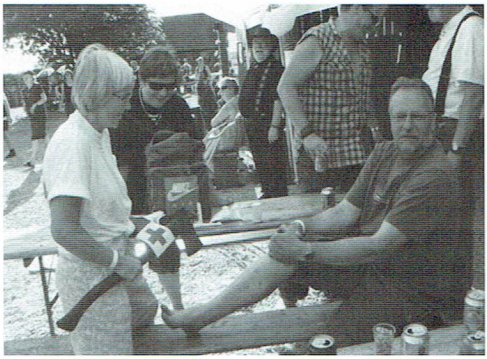

WEEKENDJE APEN

Oeps, het is al weer een week geleden en dan gaat, u weet het inmiddels, mijn geheugen meespelen. Eigenlijk moet ik zeggen: niet meespelen, want menig detail zal me intussen zijn ontglipt. Maar een ding zeker niet en dat is de heel erg positieve indruk die de jongens uit het noorden hebben gemaakt. Ze hadden heel erg hun best gedaan op het organiseren van hun eerste weekend. Zo af en toe hoorde je ze een opmerking maken als: 'Het is voor ons de eerste keer....', alsof er ergens een excuus voor werd gezocht. Helemaal niet nodig! Perfect gedaan! Men had zich duidelijk goed geïnformeerd, er tijd en moeite in gestoken, van alles versleept en opgebouwd. Kortom: klasse!
De reis erheen was voor mij (en Han) zo'n 335 km. Ach, dacht ik, naar Luxemburg is het 400, dus dat doen we even. Maar dat viel tegen. Een tripje naar Luxemburg is voor mijn gevoel opgedeeld in hapklare brokjes die je een voor een neemt. Eerst naar Bodegraven (verzamelen) dan naar het Haasje onder Eindhoven, dan naar Luik, dan naar WeisWampach en tenslotte naar de camping. En dat allemaal in een wisselend landschap, dat rijdt best lekker. Oké, er zit wel een saai stuk tussen Luik en St.Vith maar dat is dan ook alles.
Ja, en rijden naar Apen is zo ongeveer 335 km lang hetzelfde als dat stukkie tussen Luik en St.Vith. Saai. Over de A4 langs Amsterdam (hoe verzin je het), langs Almere, door de polders, door de achtertuinen van Friesland en Groningen en dan een even saai stuk door het vlakke Duitsland. Dat was wel even doorbijten, niet in de laatste plaats door de buitjes die je soms verrasten. Maar bij aankomst was het mooi weer.
Datzelfde weer was er overigens de oorzaak van dat velen per automobiel waren gekomen. Ik zal ze niet bij namen noemen, maar voor de toerrit waren niet veel motoren beschikbaar! En het viel eigenlijk best mee met dat weer. Oké, de hele dag komen er dreigende wolken voorbij en er was een kans van 90% dat je er een op je kop kreeg, maar het was ook 90% van de tijd gewoon droog. De buitjes zelf waren eigenlijk te kort om je er helemaal voor in de regenkleding te hijsen. Op de terugweg hebben we dat dan ook niet gedaan. Dan wordt je af en toe wel eens een beetje nat, maar dat waait er verderop zo weer uit. ▷

Maar Apen, dat is iets apart. Een echt biker-hotel. Dus niet een hotel waar ook bikers welkom zijn (die zijn er zat en daar is niks mis mee) maar hier zie je alleen maar bikers. Daar is de boel ook helemaal op ingericht. Ruime kamers met alleen maar het noodzakelijke, ongelooflijk lage prijzen voor ongelooflijke kwaliteit (qua eten en drinken) en een ambiance (moeilijk woord!) waar je je meteen helemaal thuis voelt. Voor zover ik kon waarnemen wordt die hele fabriek gerund door 5 mensen en dat is niet mis, want er is van alles. Verschillende gebouwen, ruime parkeerplaats, een grote partytent, een buiteneetplaats met spit en diverse grasvelden voor kampeerders. Je zag die 5 overal en ze waren bezig van de vroege ochtend tot de (zeer) late avond. Dat lukt allen als je je werk met plezier doet en dat was hier duidelijk het geval.

Maar goed, bij aankomst bleek er twee grasveldjes klaar te liggen voor het Falcon-weekend. We werden welkom geheten met een slokje kruidenbitter (sorry, naam is me alweer ontschoten, maar lekker) tasje met huisregels en badge en een polsbandje. Er stonden al verschillende tentjes en daar kwam niet veel meer bij, want velen maakten gebruik van de kamers in het biker-hotel. Zelfs ik, die toch echt met de tent wilde gaan. Toen Han een kamer gereserveerd bleek te hebben ben ik voor de luxe bezweken. Ik had daar achteraf wel spijt van, behalve op zaterdag toen het toch wel erg regende in de avonduurtjes. Over de maaltijden had ik al eens iets gehoord en ik moet zeggen, de werkelijkheid overtreft je verwachtingen. Je moet varkens toch wel op een geheimzinnige manier aansnijden om schnitzels van een dergelijke omvang te krijgen. Ze hangen inderdaad aan alle kanten over je bord. En wat er allemaal bij komt! Diverse groenten, gebakken aardappeltjes en frietjes verzin het maar. Oké, dan wordt dit een FSB-weekend (Fuck Sonja Bakker). De Falcons hadden een soort mobiele biertap geregeld en mede daardoor was het op het veld heerlijk toeven. In de avond zaten we in een grote kring rond het kampvuur (het mag of kan niet overal, maar ik vind dat er echt bijhoren) en het ene na het andere rondje kwam langs. De valkjes bleken uitstekende gastheren.

Onvermoeibaar stonden ze de tap uit te melken en waar ze in deze natte tijden toch al dat brandbare hout vandaan haalden, Joost mag het weten. Zoals gewoonlijk wordt je op zo'n eerste avond steeds roziger en ik moet dus maar aannemen dat ik op een bepaald moment mijn bedje ben gaan opzoeken. Ik heb er geen herinnering meer aan.

De volgende morgen zijn we blijven liggen tot een uur of negen. Niet dat we zo lang sliepen, maar pas om 9 uur kon je aan het ontbijt. Ook daar was het weer overvloedig. Allerlei drinken, allerlei soorten brood en beleg, vlees, vis, verzin het maar. Lekker nakletsen en ja, dan komt de toerrit. Al het autovolk had andere bezigheden in de buurt bedacht (voornamelijk shoppen – er was ook een Louis in de buurt) en er was ook nog wel een tijdje twijfel of die tocht nou wel door moest gaan, maar uiteindelijk deden we het dan toch wel. Voorop een Harley met twee opzittenden, verbonden door elektronica, waardoor chauffeur en ritlezeres een prima contact hadden. Toen bleek dat je in dit stuk Duitsland ook wel prettige wegen kon vinden. Ze zijn wel erg recht, maar een wisselend landschap is mogelijk. De geplande stop kon niet want de tent in kwestie bleek gesloten. Daar hebben die Duitsers een handje van op zaterdagmiddag. Een eindje verderop was er een open, dus ach. En toen we van daar weer vertrokken en naar de lucht keken in de richting waar we heen moesten, wisten we het zeker. Dat wordt heel nat. En dat was ook zo. En de toerleiding was bekend genoeg met de omgeving om weer heel snel thuis te zijn.
Ja, en toen werd het natuurlijk droog. Geeft niks, lekker buiten zitten en kletsen.
Voor het avondeten was er een barbecue gepland. De hele dag hing er al een half zwijn aan het spit te draaien en dat was niet alles. Ik ga het niet allemaal opnoemen, maar ook als je niet van varkensvlees houdt kom je daar echt niet van de honger om. Het weer hield zich goed, dus het kon allemaal buiten gebeuren. Even een lekker bakkie koffie en daarna hoorde je al dat er iets te gebeuren stond in de grote partytent. De kok was gepromoveerd tot diskjockey en het was de bedoeling dat iedereen zich vermaakte met dans en drank. Buiten goot het van de regen (bij vlagen) en binnen vloeide de drank, waarna ook het dansen wat op gang kwam. Ik heb het niet helemaal meegemaakt (ik stop op tijd, want ik wil op zondag nuchter op de motor stappen) maar het feest schijnt tot half 4 geduurd te hebben.
Op zondag, na weer een overvloedig ontbijt, inpakken en opladen. Even rondje maken, handen schudden, de organisatoren danken en complementeren en dan weer aan de slag met waar het allemaal om begonnen is: motorrijden! Zoals gezegd, de weg was saai, saai, saai, maar terug lijkt het altijd korter dan heen. Onderweg dus tijd genoeg om alles nog eens de revue te laten passeren. En ja, het was een prima weekend en Apen is beslist een herhaling waard.

Ton Trommelen

HET GAAT NIET ALTIJD ZOALS JE WILT

Dat het een en ander anders kan lopen dan gepland weten we allemaal. Schreef ik niet in het redactioneel van het Juni nummer dat Anneke en ik de 31ste mei richting Denemarken zouden vertrekken om daar bij de Outriders aan te sluiten? Nu het is anders verlopen.
Doordat Anneke problemen met haar kaak kreeg hadden we de hele trip afgeblazen omdat ze verging van de pijn. Een vette ontsteking. Ze vond het erg lullig dat ik nu ook thuis bleef dus na veel geja, genee en gemaar toch (alleen dus) op weg naar Denemarken. Zaterdag morgen de 2e juni om vijf uur in de morgen vertrokken (met de auto). Dat weekend hielden de leden van een van de Deense Virago MC Club Fyn hun Rally. Rond half twee in de middag was ik bij het clubhuis van de Fyn vlakbij de stad Odense. Centjes betalen en tentje opzetten en daarna het eerste biertje. De zaterdagavond werd als gewoonlijk weer gezellig, live muziek, eten, biertje, biertje, biertje etc. Laat naar bed maar zondag toch weer redelijk op tijd op want we moesten uiteindelijk op het Deense eiland Bornholm terecht zien te komen.
Eerst richting Kopenhagen waar we door een van de Deense Outriders n.l "Not Sven" en zijn lieve vrouw (ik ben helaas haar naam vergeten) op een heerlijke lunch werden getrakteerd. Geen alcohol, want er moest nog een uurtje of wat worden gereden. Via de Oresund brug naar Zweden naar het stadje Ystad waar we de ferry naar Bornholm moesten nemen. Aangekomen op Bornholm begon het me toch te regenen. Via vrienden hadden de Deense Outriders een heel mooi huis kunnen lenen in een mooie rustige bosrijke omgeving. Maandag en Dinsdag hebben we van alles bekeken op Bornholm. Elke avond heerlijk eten.
Maandag een vis schotel uit de oven. En dat te bedenken dat ik normaal gesproken geen bek zet in een vis. Dinsdag een super BBQ. Grote stukken rosbief op de BBQ. Heerlijk.
Woensdag morgen kwam de grote terugslag. Ik was het zat. Ik was met de auto en de rest van de groep was met de motor. Als er iets frustrerend is, dan is het wel het rijden in een auto achter een groep motorrijders. Ik ben dus woensdag weer richting Nederland vertrokken. Niet om de groep,

die paar dagen waren echt fantastisch. Ik kon gelukkig het retour ticket van de ferry naar Zweden omzetten. De rit naar Nederland was te lang om in een keer te doen dus op de terugweg ben ik weer bij de MC Fyn lang gegaan. Daar mocht ik de nacht in hun clubhuis door brengen. Het was zo warm dat er bijna van slapen niets terecht kwam dus om 2 uur weer in de auto gestapt en naar Nederland getuft. Volgend jaar Finland. Omdat de Outriders elk jaar een soort vakantie rond het Internationale feestweekend houden meteen het plan gemaakt dat ik mij dus volgend jaar (weliswaar alleen) direct in Engeland bij de groep aansluit en dan de hele trip wel op de motor meemaak. Maar ja het kan gek lopen. Zo wordt je erelid gemaakt van de Outriders maar zo wordt je er ook weer voor oud vuil uitgekindeld omdat je het met enkele Engelsen over de verkeerde activiteiten hebt. Het toeval wil dat de "End of Season" party in Engeland gelijk valt met het "Euro Weekend" (biertje 1 euro) bij camping "high Chapparal" in Luxemburg. Jammer, want het kan zo'n leuk groepje zijn.

Eind Juni zouden we voor 12 dagen, met de sleurhut, naar Engeland gaan. Dat hebben we dus wel samen gedaan, al was dat tripje ook niet zonder hindernissen. Via Duinkerken met de ferry over naar Dover. Vandaar richting een klein plaatsje wat luistert naar de naam "Cotton" in Suffolk. Daar wonen Martin en Frances Yates. Zij organiseren elk jaar een BBQ met als toetje een heerlijke schuimtaart gevuld met aardbeien. Men noemt dit de "Pavlova party" Deze naam heeft Big Steve jaren geleden aan deze party gegeven. Steve heeft er alleen de eerste keer van kunnen genieten want hij is er helaas niet meer. Zaterdag avond toen het al aardig donker was had Martin nog een filmpje voor ons. In de openlucht hebben we naar die maffe film met o.a John Travolta zitten kijken. Wild Hogs. Voor dat de zon verstek liet gaan hebben nog even met super Jenga gespeeld, best wel lachen als de toren weer omgaat.

In de loop van de zondag middag zouden we weer op pad gaan om tot het volgende weekend wat door het zuid oosten van Engeland te toeren. Maar helaas, de kaak van Anneke begon weer in alle hevigheid op te spelen. En probeer dan maar eens een tandarts te vinden. Vier hebben we er geprobeerd, geen tijd, alsof ze tot over hun oren in het werk zaten. Uiteindelijk konden we bij een tandarts terecht maar daar moesten we wel even een uurtje voor rijden. Een antibiotica kuurtje van 7 dagen. Maar van reizen kwam voorlopig niets. Tot overmaat deed het spulletje ook nog eens niets dus konden we woensdag weer terug om te overleggen of de dosis verdubbelt mocht worden. Door de telefoon wilde men dat niet beslissen. En ja hoor, de dubbele dosis sloeg meteen aan. Gelukkig maar want we zouden het weekend naar de Smuglers Party van Centre 15 (Essex) gaan. Donderdag morgen was Anneke dusdanig opgeknapt dat we richting Essex konden vertrekken. We waren natuurlijk de eerste. Meteen maar een beetje mee helpen. De bekende tassen helpen vullen met van alles en nog wat. Vrijdag druppelden de gasten langzaam binnen. Geen Outriders maar wel veel ex-Outriders. Ook Spider en Caz, ja ook zij zijn ondertussen geen Outrider meer. Zo zijn er heel wat lid geweest van die club. Daar kwam dus zowel de "End of Season" party als de "Euro Party" ter sprake. Helaas zijn er mensen die nog in de vorige eeuw leven met hun gedachte en vinden dat je wel over het ene maar niet over het andere mag spreken, jammer maar "life goes on".

Zaterdag avond nog een kleine toespraak gehouden tegen de 170 gasten omdat we nog een stel in ons midden hadden wat net 25 jaar getrouwd was. Vorig jaar waren had men voor ons een BBQ avond georganiseerd als dank voor de hulp na het overlijden van Denise Burr. Ik had toen een kunststof hulpmiddel bij mij waar zij (het bruidje) nogal zenuwachtig van werd. Aan de andere kant leek het haar wel wat. Verder had zij het na enkele wijntjes niet over organic maar over orgasmic wine. Nu, je kunt het wel raden wat voor cadeau we bij ons hadden. Voor haar een in een met behanglijm gevulde bloembak met rozen (kunst) met tussen de stelen van de rozen een dameshulpje met stevige afmetingen. Verder helaas geen fles orgasmic wine maar een goedkoop Lidl wijntje wat mis- ▷

schien wel de zelfde uitwerking kon hebben als ze hem op heeft. Voor de mannelijke helft hebben we een paar klompen gekocht. Laat in de avond nog een diepgaand gesprek gehad met Russell. Voor diegenen die in 2006 het Zeeland weekend hebben meegemaakt, hij heeft nog meegespeeld op een gitaar met een van de groepen. Hij had een Nederlandse tekst in zijn mobieltje staan n.l. "lik toch mijn r...." Daar is nu een woordje bijgekomen. Het is nu "lik toch mijn r...., lu.." Vul zelf de ontbrekende letters maar in.
Zondag ging iedereen weer zijn weegs. Wij mochten blijven staan, we moesten maandag weer in Dover zijn voor de overtocht, maar we hadden geen zin om als enigen op een leeg grasveld te staan. We wisten dat een paar kilometer verderop een pub stond met een kleine camping. Blijken ze totaal geen wasgelegenheid te hebben. Gelukkig mochten we in de namiddag nog even gebruik maken van de douches op het party terrein. Alleen waren ze koud. We konden de hoofdschakelaar van de kleine boilers niet vinden. Al met al is onze korte Engeland vakantie ondanks de kaak problemen een heel geslaagde geworden... Voor herhaling vatbaar.

Rob

DIE ENE MOOIE DAG EIND JUNI

De weersberichten in die week bleven het maar schrijven; droog een wolkje en zonneschijn en aan het einde van de dag kans op wat regen voornamelijk in het zuiden. Nou, klinkt droog genoeg en aangezien de bike sinds Zweden niet meer gereden heeft èn nog niet is schoongemaakt mocht een eventueel buitje de pret niet drukken. Wat gaan we doen? De Westcoast Hogs haringrit is op zondag en voor die dag is er meer regen voorspeld. Dat zie ik toch ook niet zitten om met regenkleding aan te gaan rijden voor je plezier. Daarnaast ben ik geen liefhebber van dooie vis en moest ik 's middags nog een (deel van) de rijsttafel maken voor 's avonds. Achteraf was het prima weer zondag 's middags en de rijsttafel smaakte best ;-)

De ProMotor van de ANWB bracht de oplossing; een TankTasTocht op zaterdag. Tja, zal je net zien; die is in Friesland deze keer (Ik woon in Rijswijk ZH). Aan de andere kant, zo vaak kom ik daar niet en dan kan ik via de afsluitdijk terug dat is ook leuk om eens op de motor te doen. Een avondje besteden aan het GPS geneuzel; route downloaden en op de Garmin Quest1 zetten, de route van thuis naar het begin van TankTasTocht maken en van het eindpunt van de TankTasTocht naar huis. Stukje binnendoor, naar de afsluitdijk, binnendoor langs het IJselmeer en ergens de snelweg opduiken anders ben ik nooit voor het donker thuis. ▷

De heenreis naar het startpunt was lekker rustig. In de polder bij een benzinepomp even een bakkie en bij het startpunt een bakkie. Natuurlijk had ik het blad ProMotor niet bij me en wist niet hoe de toko heette waarvandaan "officieel" de start was. Truus riep "hier rechts is het . . ." en dat was een meer. Enfin in het clubhuis van een nautisch gebeuren was de koffie ook prima en een motor voor de deur i.p.v. een boot zal ook niet iedere dag gebeuren ;-)

Fotocamera om mijn nek en na de koffie op pad. Eigenlijk voor mij voor het eerst met Truus op deze manier; een gedownloade route rijden. Friesland is een mooie provincie. De route leidde me door pittoreske dorpjes die uitgestorven leken, weilanden met gitzwarte paarden en er waren momenten dat ik me echt alleen op de wereld waande. Soms reden er andere TankTasTocht rijders voorbij op het moment dat ik ergens foto's aan het maken was. Ik was in ieder geval niet de enige op de route dus.
Op een gegeven moment reed ik achter zo'n 7 motoren aan die dezelfde route reden als ik. Waarschijnlijk ook uit Den Haag en omgeving; er was een BMW bij met een kentekenplaathouder van Motor Houtrust; een BMW dealer uit Den Haag. Bij een rotonde aangekomen gaf Truus aan dat ik de 3e afslag moest nemen, de groep reed echter via de tweede afslag. Tja, de te volgen plaatsnaam die Truus doorgaf via het scherm zag ik weer niet terug op de ANWB borden. Een extra rondje rotonde en ik besloot de anderen te volgen. Truus bleef volharden bij haar eerdere aanwijzing. De groep vóór me was inmiddels gereduceerd tot 5 rijders. Uiteindelijk toch maar het advies van Truus opgevolgd. Het groepje van 5 dook een parkeerplaats op toen ik bij een rotonde afhaakte. Terug bij de rotonde waar het "mis" ging zAg ik de andere 2 rijders staan. Houdoe. Later bij de lunch kwamen de 5 toch ook nog aanrijden tot grote hilariteit van de andere 2.
De ProMotor fotograaf zette je op de kiek en dan de volgende ProMotor bladen maar afwachten en zien wie er nog meer in staan. Het was prima op het terrasje, in het zonnetje, vlakbij een ophaalburg in het dorpje Birdaard. Even babbelen met Jan en alleman en de hoffotograaf, het was heel gezellig. Kennelijk is er een trouwe groep TTT rijders die elkaar en de fotograaf iedere keer weer ontmoeten. Leuk.

Inmiddels was ik ook dringend aan een tankstop toe. De teller stond op 290 km en de reserve sprak ik aan met 260 gereden kilometers.

Volgens mij zou ik er dan zo'n 320 km moeten kunnen rijden en dan is het echt op en da's best veel voor 17 liter incl 4 liter reserve waarvan ik zo'n 200 km over de snelweg ben gereden. Volgens een lokale TTT rijder moest er in het volgende dorp (zo'n 10 km verderop) toch wel wat te vinden zijn. Hop op weg en ergens vóór het volgende dorp Truus gevraagd naar de dichtstbijzijnde benzine pomp. Dat was nog maar 4 km vanaf dat punt. Geweldig zo'n GPS. Het bleek een onbemande pomp te zijn met een betalingsmogelijkheid die ik kende van Denemarken en Zweden; gewoon met je pinpas. Er ging iets meer dan 16 liter in . . .
De TTT tocht eindigde in het wereldbekende Menaldum. Het was inmiddels te laat om nog binnendoor wat te crossen. Truus even op "Thuis" geprogrammeerd en ze gaf aan dat ik tegen half 6 thuis zou kunnen zijn. Pfoeh, ik heb 6 uur ge-smst want ik wilde ook wel even stoppen onderweg.

Op de Afsluitdijk begon de eerste miezel. Eigenlijk werd je er niet eens echt nat van. Op weg naar huis kreeg ik vaker zo'n "buitje". Je droogde vanzelf op en zelfs het asfalt werd niet echt nat. Op de A10 bij Amsterdam is er traject controle. Ik rijd met Truus altijd op de door "haar" aangegeven snelheid + iets erbij. Ergens ging er iets mis, op een geven moment zag ik 179 km per uur en niet veel later 229 km per uur. Huh? Zelfs die 179 kon ik niet halen want een DragStar 1100 Classic is afgesteld op 175 km per uur. Mijn hoogst gereden snelheid staat nu in de GPS op 229 km per uur! Ik heb wel eens om onverklaarbare redenen 1014 km per uur gehad als hoogst gereden snelheid. Door een reset van het apparaat ben ik die stand ooit weer eens kwijt geraakt. De wonderen der techniek denk ik dan maar. Ik zal eens navragen bij de GPS specialist(en) op het forum hoe dit kan. Enfin ik kan terugkijken op een geslaagde Truus onderneming en een mooie rit door de ANWB gemaakt met een kleine 500 km erbij op de teller. Wat mij betreft voor herhaling vatbaar zo'n TankTasTocht . . . op die prent van € 56,- na die na 2 weken in de bus viel. De opmerking "90.000km op de teller en het is pas de 2e" werd thuis niet in dank afgenomen.

Groetjes,
Ton van de Coevering

22 SEPTEMBER ROADWOLVES NIGHT RIDE-OUT

Op zaterdag 22 september gaan de Wolfjes, net als voorgaande jaren, de Achterhoekse dreven weer onveilig maken. Wil je dit een keer meemaken, of heb je al een keer meegereden, en je wilt dit nogmaals doen, geef je dan op bij Jan Teunissen op mailadres gjteunissen@hetnet.nl.
We gaan om ongeveer 22.00 uur rijden en verwachten zo rond middernacht terug te zijn.
Uiteraard is het mogelijk dat je in de loop van de middag al komt, en blijven overnachten is ook geen enkel probleem. Maar laat het ons wel van te voren weten zodat we weten waar we op moeten rekenen.
Als seizoensafsluiting hebben we 28 oktober weer een boerenkoolrit. Ook hiervoor geldt dat je je van tevoren op moet geven zodat we weten wat en hoeveel we moeten inkopen. Je kunt je opgeven tot 17 oktober. Kom wel op tijd, want we vertrekken dan om 11.00 uur, zodat er na de rit nog voldoende tijd overblijft om van het buffet te genieten.
Ik hoop veel van jullie een van deze activiteiten te ontmoeten.

Groet'n Jan Teunissen

AGENDA 2007 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

September

22 Nationaal Veteraan Treffen, Woerden met een grote onderdelen beurs, klassiekerrit en kaasrit. *www.nationaalveteraantreffen.com*

22/23 Regio 3, RoadWolves, Nachtrit. Vertrek rond 22.00 uur vanaf het regiocafé 't Schuurke

23 Regio 4, RoadRats, Toerrit. Vertrek om 10 uur vanaf regiocafé Lieftinck in Muiderberg

30 Regio 3, RoadWolves, Toerrit. Vertrek rond 11.30 uur vanaf het regiocafé 't Schuurke

Oktober

5 t/m 7 End of Season Party, Outriders (Home Counties), Engeland. *www.outriders-mcc.co.uk*

28 Regio 3, RoadWolves, Boerenkoolrit met aansluitend een overheerlijk stamppotten buffet. Vertrek 11 uur vanaf regiocafé 't Schuurke

Weet je iets voor de agenda?? Laat het de redactie en dus de leden weten! Er kan tussentijds altijd iets veranderen. Kijk voor de laatste wijzigingen in de agenda op onze site: www.viragostarclub.nl Bezoek ook eens het forum op de site om op de hoogte te blijven van spontane initiatieven voor toerritten en/of weekeinden.

JE MOTOR WINTERKLAAR MAKEN

Straks wordt weer koud en glad. De meeste motorrijders gaan dan voor het vierwielige blik en dan kan de motor op stal. Dat houdt iets anders in dan: zet maar in de schuur en ik zie hem in februari wel weer terug. Als je een aantal slimme maatregelen treft is de voorjaars-opstart straks een stuk makkelijker.

Om te beginnen maken we de motor eerst goed schoon. Plastic delen maken we gewoon schoon en cockpitspray zorgt voor een vuilafstotende laag. Chroomdelen spuiten we in met blanke tectyl. Door de koude in de schuur kan condens ontstaan en dan is de roestduivel in zijn element (en daardoor wij weer niet). Dit gebeurt ook als de motor droog staat; denk dus niet dat je er niets aan hoeft te doen. Dat kun je overwegen als je een fijne kachel in de garage hebt... Als we in de winter toch willen rijden is het zelfs aan te raden bruine tectyl overvloedig op te spuiten. Het ziet er niet uit want het houdt ook vuil vast, maar het is een goede manier om te voorkomen dat je het volgende jaar tot in de zomer nog 'bloemkolen' van de aluminiumdelen zit te poetsen. Bruine tectyl blijft zacht en soepel, terwijl blanke hard wordt. In feite is het bij doorrijden zelfs raadzaam om de hele motor vet en vuil te hebben. Het verhaal van de 'beschermende laag vuil' over de tectyl en olie op een motorfiets berust op waarheid, in tegenstelling tot soortgelijke verhalen van mensen die zich niet wassen...

Ketting

Cardanmotoren leveren geen problemen op in de winter, maar een ketting vraagt nu even aandacht. Ook als je niet rijdt. Een droge, stilstaande ketting roest. In een paar maanden kan hij zelfs vastroesten. Moeten we niet hebben. Blijf je rijden, dan moet je minstens twee keer zo intensief aan kettingonderhoud doen. Stal je de motor dan is een keer goed doorsmeren voldoende. Als hij maar vet is!

Benzine

Als we de motor gaan wegzetten om op betere temperaturen te wachten, doen we dat met een helemaal lege of juist een volle tank. De reden is het voorkomen van gomvorming of condens. Gomvorming is het ontstaan van een rubberachtige massa doordat de benzine indikt. Als een tank helemaal vol zit is er weinig ruimte voor lucht en dat vertraagt het verdampen. De carburateurs moeten altijd leeg zijn. Dat is heel eenvoudig voor elkaar te krijgen door de motor met gesloten benzinekraan te laten lopen tot hij door benzinegebrek afslaat. Injectiemotoren hebben stukken minder last van het euvel, maar ook hierbij komt het wel eens voor. Is er een kraan dan kun je dezelfde procedure volgen als bij de carburateur (gaat veel sneller, omdat er geen vlotterbak is). Is er geen kraan dan kan het gebeuren dat in het voorjaar de dealer de injectoren moet reinigen, omdat de motor niet wil starten.

Accu

De accu is ook een jaarlijks terugkerend zorgenkindje. Je kunt hem er uit halen en aan de druppellader 'hangen'. Die druppellader kan desgewenst ook aangesloten worden met de accu in de motor, als hij bereikbaar is. Heb je geen druppellader, dan kun je ook eens in de maand de gewone lader aan het werk zetten. Daar moet je dan wel aandacht aan blijven besteden, want de lader moet er na een paar uur weer vanaf, terwijl een druppellader zelf voor dat bijhouden zorgt. Heb je helemaal geen lader, dan hoeft er nog niets aan de hand te zijn. Je kunt dan de gedemonteerde accu met de startkabels aan de auto hangen en hem zo eens per maand op spanning houden. Omslachtig? Ja, maar het alternatief is in het voorjaar een nieuwe accu kopen. Dat is de laatste jaren dan ook precies wat ik heb moeten doen. U weet wel: de deuren van de schilder en de muren van de stukadoor...

Olie

De winterstop is ook een mooi moment voor een olieverversing. Niet zeuren dat je de voorgeschreven 10000 kilometer niet gereden hebt, gewoon toch lekker doen. Met verse olie is de kans op zure aanslag in het blok kleiner. Denk

er aan dat de motor na de verversing nog even moet lopen om zijn oliefilterhuis weer te vullen, en je moet opnieuw het oliepeil controleren. Want je hebt natuurlijk ook een nieuw oliefilter gemonteerd... Het vervangen van rem- en eventueel koppelingsvloeistof is eigenlijk geen kwestie van kiezen, dat moet je gewoon doen! Remvloeistof neemt vocht op en de werking wordt minder. Denk in dit verband ook nog aan wat er komt kijken bij het remmen reinigen. Remklauwen en koppelingcilindertjes gaan minder goed functioneren met oude vloeistof, ook als ze niet vast gaan zitten. Deze vloeistof is te goedkoop om niet te vervangen. De vloeistof in onze BMW is oud: die moet er hoe dan ook uit.

Koeling

Zelfs de koeling vraagt aandacht in de winter. Een watergekoelde motor, zoals de Suzuki Waterbak uit ons voorbeeld, heeft koelvloeistof aan boord. Net als remvloeistof gaat deze koelvloeistof op den duur achteruit. De koelende werking loopt terug. De temperatuur waarbij hij nog beschermt tegen kapotvriezen loopt op. Je kunt de beschermingsgraad meten, net als accuzuur, maar liever gewoon nieuw koelmiddel erin. Zo duur is het niet. Bij het aftappen kun je mooi zien of er vuil meekomt. Is dat het geval, dan was het al lang geleden dat er eens ververst werd en is meteen de noodzaak aangetoond. Weet je zeker dat het recentelijk nog gebeurd is, dan heb je nu een reden om de conditie van de motor te onderzoeken, want snel vervuilende koelvloeistof is een signaal voor mogelijke (beginnende) pakkingschade of narigheid met de waterpomp of keerringen. Voordat je meteen in paniek raakt kun je dan een keer extra koelvloeistof verversen om te zien of je met incidenteel vuil te maken hebt. Tussendoor wel even de motor laten draaien, natuurlijk.

Wieltjes van de vloer

De bandenspanning brengen we op een iets hoger plan. Stilstaande banden lopen in de praktijk iets in druk af en om te voorkomen dat ze helemaal leeglopen is een iets hogere spanning handig. Je kan natuurlijk ook gewoon af en toe controleren of het nog goed is met de compressie in het rubber, en bijpompen met een compressor of een voetpomp. Kies in ieder geval een van deze twee opties. Als we de motor eenmaal op zijn plaats gaan zetten is het een goede zaak om er voor te zorgen dat beide wielen van de grond zijn. De BMW uit ons voorbeeld is een handige motor in dit opzicht, er rust niet veel gewicht op het voorwiel als hij op de bok staat. We hebben een makkie. Een stukje haardhout kan al voldoende zijn om onder de vorkpoot te zetten en zo het wiel vrij te maken van de vloer. Rust er normaal wel meer gewicht op het voorwiel, dan moet er onder beide poten een stapeltje blokken of een paddockstandaard geplaatst worden. Heeft de motor geen middenbok dan is dit opbokken nog aardig wat werk. Met houtblokken, eventueel in combinatie met een paddockstandaard, moet een zodanige steun gebouwd worden dat de beide wielen 'airborne' zijn. Waarom al die moeite? Een band die lang in dezelfde positie gewicht moet dragen vervormt. Na verloop van tijd is die vervorming min of meer permanent. Het kan er toe leiden dat je nieuwe banden staat te kopen, terwijl het profiel nog voldoende is. Anders gezegd komen er 'platte kanten' aan de banden. Dat is een drama om mee te rijden, dus het voorkomen ervan is de inspanning wel waard. Lukt het nou echt niet om de wielen van de vloer te krijgen, verdraai dan elke maand de wielen zodanig dat er steeds een ander vlak op de grond rust.

Toedekken

En nu de traditonele deken er overheen, want de motor is winterklaar. In het voorjaar moeten er weer wat handelingen verricht worden om de fiets weer uit de winterslaap te halen, maar op deze manier zal dat toch snel gedaan kunnen zijn. Dan kan er weer gereden worden!!

Overgenomen van www.Promotor.nl

HEMELVAART 2007

Hallo allemaal. Ik wil me ff voorstellen, ik ben Debby Koning en ben in aanraking met jullie motorclub gekomen in Luxemburg bij Emiel op de camping. Ik ben daar indertijd bevriend geraakt met Hanna en Rinze, die me nu (aangezien ik nu geen vervoer meer heb) hadden uitgenodigd mee te rijden op de motor naar Luxemburg voor het Hemelvaartweekend.
Op de dag dat we weg gingen vond ik het best wel spannend, nog nooit had ik een motorrit meegemaakt. Maar de vrijheid, de wind die je voelt, alle geuren, ik vond het heerlijk. Aangekomen in Luxemburg op de camping gingen we gelijk de kantine in, lekker een biertje drinken, wat me wel opviel is dat iedereen spontaan en gastvrij is. Die avond gingen we ook tot diep in de nacht door. De volgende dag gingen we door Luxemburg toeren en ik keek m'n ogen uit, wat is dat een mooi land. Ik had alleen maar de provinciale weg gezien. Die heuvels, zoveel kastelen, de één is nog mooier en groter dan de ander. Onderweg hadden we nog een terrasje gepakt in Vianden, wat is dat een gezellig stadje, daar leefde alles. Want zeg nou eerlijk Luxemburg is een mooi

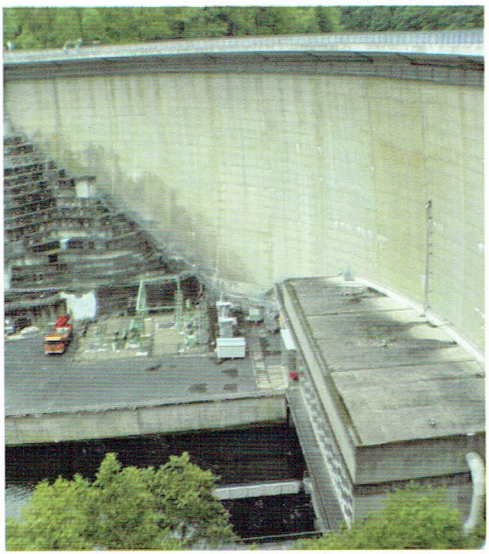

land, maar je mag blij zijn als je iemand tegen komt daar. Terug op de camping aangekomen gingen we nog heerlijk nagenieten van onze tour, zo'n kleine 120 kilometer hadden we gereden. 's Avonds hebben we weer gezellig gezeten in de kantine. Dat ging weer door tot in de late uurtjes. De volgende dag stond weer een tour op de planning, deze keer gingen we de andere kant op door de heuvels, gravelwegen, haarspeldbochten, wat was dat prachtig, we hielden toen ff een stop bij een stuwdam in Esch sur Sure. Toen ik dat zag keek ik m'n ogen uit. Aan de ene kant was het ondiep, liep je naar de overkant van de dam, was het daar zo diep dat ik er naar van werd. Maar het was zo mooi omdat eens een keertje gezien te hebben. Daarna zijn we door gereden naar een stadje, genaamd Echternach, en midden op dat pleintje stonden alleen maar motoren, daar gingen we even wat drinken en eten. We hebben daar een klein uurtje gezeten, toen hadden we nog één doel op de planning; "Klein Zwitserland".
Dat we daar aankwamen had ik zoiets van: Is dit het nou? Totdat ik naar boven ging klimmen, wat is dat mooi en groot die rotswanden die dicht tegen elkaar aan stonden, en dan proberen of je er overal tussendoor kon wringen. Na een half uurtje klimmen en klauteren zijn we weer op de motor gestapt om richting camping te gaan. Op de camping aangekomen gingen we ons eerst even lekker opfrissen en omkleden. Daarna kon het feest voor ons beginnen.
In de kantine aangekomen kwamen we Anneke en Rob tegen die waren onverwachts toch nog even langs gekomen. We hebben die avond ook heel gezellig gehad er kwam ook nog een band die was erg goed, maar ja we moesten toch een beetje op tijd naar bed, want de volgende dag gingen we weer naar huis. De volgende dag dat ik 's morgens in de kantine kwam keek ik m'n ogen uit. Wat gaan ze allemaal vroeg weg. Rond 10.30h was bijna de hele camping al leeg. Allemaal snel naar de regen!!!! Wij gingen eerst

rustig onze spullen in pakken, daarna nog even een bakkie koffie drinken op het terras, van het mooie weer genieten, en toen kwam Anneke met een verassing aan, haar zelf gemaakte appeltaart. Wat is die lekker, rond 13.00h gingen we ons klaar maken om weg te gaan, van iedereen afscheid genomen en weer lekker toeren. Op de terugweg hadden we in Luxemburg en België mooi weer, maar toen we in Nederland kwamen was het inderdaad gelijk regen, en.....jawel, file. Op dat moment baalde ik zo, waarom woon ik in Nederland? Gelukkig ging alles toch vrij snel met het tussendoor rijden. We waren 's avonds rond 19.00h thuis.
Het is jammer dat een gezellig weekend altijd weer zo voorbij is, maar niet getreurd, ik heb weer een gezellig weekend om naar uit te kijken. Ik ga ook naar Friesland in september hopelijk zien we elkaar daar, lijkt mij heel gezellig.

Groetjes Debby

Onbezorgd rijden met de
Yamaha Motorverzekering

- 3 jaar lang aanschafwaarde garantie op nieuwe en gebruikte motoren.
- Geen alarm verplichting.
- Motorkleding tot € 1.500,- meeverzekerd.
- Snelle opbouw no-claimkorting 55% korting bij nul schadevrije jaren.
- Gratis 1000,- accessoires meeverzekerd.

YAMAHA
Touching Your Heart

www.yamaha-motor.nl/verzekeringen

Postbus 115, Griendtsveenweg 3, 7900 AC Hoogeveen - Telefoon (0528) 29 94 51 - Fax (0528) 29 94 9

HARINGRIT 2007

Het wordt inmiddels een traditie. Ieder jaar organiseren de WestCoast Hogs een korte rit door de omgeving, om daarna tijdig neer te strijken ten huize van Toon en Antoinette Rooders die dan een waar feestje hebben klaarstaan. Tot op heden hadden we daar mooi weer bij en dat levert altijd weer prettige momenten op onder de parasols en partytent in de tuin van Toon (en Antoinette natuurlijk – het ging om de alliteratie). Maar dat is het eind; laten we beginnen bij het begin.
Vertrek (zo stond in het boekje) was om twaalf uur. Ja ja. Dat stond er vorig jaar ook. Maar aangezien de Hogs de gewoonte hebben om twee maal per maand het regiocafé te bezoeken vanaf 12 uur, kwamen ze dus pas om die tijd en meteen vertrekken stuitte op veel verzet. Dit jaar ging het ietsje beter, dus tegen half een gingen we op weg. Het zag er dreigend uit en enkelen spraken mij daar op aan, want ik had mooi weer voorspeld. Men twijfelde blijkbaar aan mijn geloofwaardigheid in deze, (misschien mijn bijnaam?) maar ik had natuurlijk wel gelijk. Er was hooguit sprake van wat nadruppelen. We reden via weer eens een andere weggetje Zoeterwoude uit, namen een paar drempeltjes, omzeilden wat opgeplakt wegmeubilair en daarna is er geen druppeltje meer gevallen. Niet op ons althans, want de rondzwervende donkere wolken waren er wel, maar we reden er steeds onderuit.
We reden over de al even traditionele Rijndijk richting Alphen, links onderlangs en even de weg op naar Luimuiden, om meteen rechtsaf te slaan richting Ter Aar. Langs de Langeraarse plassen over Bilderdam naar Aalsmeer alwaar een even traditioneel clublid naast me kwam rijden om te informeren naar 'de tussenstop'. Ik riep hem toe dat die er aan kwam, maar dat het niet bij de palingboer zou zijn. Het was even stil (verbijstering?) en toen kwam de vraag: "Waarom niet?" Omdat ik dat Toon en Antoinette heb moeten beloven, was mijn antwoord. Ten eerste duurt zo'n stop te lang (is ook best wel lekker hoor – ander keertje dan maar weer eens) en ten tweede eet men dan al teveel en dan blijven gastheer en –vrouw met de vissen zitten. Hij ondernam na enig denkwerk nog een poging: "Maar we kunnen toch het nuttige met het aangename verenigen?" Ik moest hard zijn en schudde slechts nee.
Bij Aalsmeer, aan de noordkant van de Westeinderplas, staat een tentje met een grote parkeerplaats. Daar was de stop. Wie wat wilde drinken kon zijn gang gaan, wie erge honger had kon wat eten. Men rookte en/of kletste wat en zo kwamen we er achter dat de nieuwe Royal Star van Jan Oudakker toch wel iets anders was als een Venture. Hij moet er erg aan wennen. Sturen is nu werken. Maar hij vindt hem wel mooi en dat is hij ook wel, als je van rolatorblauw houdt.
De donkere wolken bleken ons weer te hebben gevonden, dus we moesten weer in de wielen. Brug over en dan linksaf, langs de Westeinder naar het zuiden. Dan een stukje langs de ringvaart om bij de brug van Roelofarendsveen over te steken en weer langs de Brasemermeer te gaan rijden. Als we daarna zouden doorsteken naar de Kaag zou je het eerder de merenroute kunnen noemen dus dan deden we dan maar niet.
Onder de A4 door richting Oud Ade, rechtsaf bovenlangs Leiden, door de stationstunnel, weer onder de grote weg door (dit keer de A44), door Wassenaar (ja ja, mooie huizen) en dan de Landscheidingsweg richting Scheveningen. Het werd alsmaar warmer.
Eenmaal aangekomen in de Jacob Vermijstraat (kwart over drie – prima toch?) werden alle motoren in slagorde opgesteld aan de overkant van nummer 11 (prima parkeerplaats – dank aan de gemeente) en we betraden de tuin, hongerig

en dorstig. Een aantal bekenden was er al (watjes) en had zich reeds tegoed gedaan aan een deel van de haring. Voor degenen die geen haring lusten (ja heus, die bestaan!) was er ook ander voedsel en drank (voorzichting – moet nog rijden) was er in soorten en mate(n). Het was weer ouderwets gezellig. Sommigen kwamen van wel heel ver en moesten op tijd weer vertrekken. En zo druppelde, toen alle haringen op waren, iedereen weer zijns/haars weegs met een voldaan gevoel en een prettige herinnering. Toon en Antoinette, weer zeer bedankt!

Ton (Rainman) Trommelen

LOW BUDGET WEEKEND WESTCOAST HOGS

De vertrouwde camping bij Noordwijkerhout ging niet door. Met hemelvaart zaten ze te vol en ze hadden motorrijders heel graag, maar dan een beetje buiten het seizoen. Verder zoeken. En dat viel niet mee, want als je wat zoekt in je eigen regio is het al gauw te duur en te druk. Dan maar eens via internet kijken en op zoek naar motorcampings en/of motorvriendelijke campings. En zo kwamen ook wij in Limburg terecht, bijna in Duitsland zelfs. Kijk maar eens op http://www.campingdehei.nl/ , dan krijg je al gauw in de gaten waarom we hiervoor vielen. Onze ervaringen hebben onze verwachtingen alleen maar overtroffen.
Leo en Nel en de Rooders hadden de twee trekkershutten gereserveerd en er was nog een hutje dat op het laatste moment beschikbaar kwam. Verder hadden de Schotjes een caravan geregeld en dat is ook niet zo'n gek idee als je wat meer wilt dan een tent. En verder waren er nog 9 tenten met wisselende bemensing. Totaal 26 man. Iets groter groepje als verleden jaar, wel veelal dezelfde mensen. Het idee om voor je eigen kostje te zorgen (behalve dan de barbecue op de zaterdagavond) is blijkbaar niet ieders idee van weekend vieren, nou dat mag, wij vinden het erg leuk en er zijn al allerlei variaties op het thema gevonden en toegepast. Zo kun je ter plaatse arriveren en dan met een groep besluiten samen te doen, naar de plaatselijke super snellen om van alles in te slaan wat je dan gezamenlijk klaarmaakt. Als je door omstandigheden met de auto moet komen (en je vindt dat leuk) kun je ook je auto alvast volladen met van alles en nog wat. Je kunt ook met een groep een huifkar instappen en dan naar een plaatselijke eetgelegenheid gebracht (en gehaald) worden. Service van camping de Hei. Je kunt ook wat je van tevoren hebt klaargemaakt samenvoegen met iets wat een ander heeft klaargemaakt en zo een veelzijdig maaltje krijgen; wie weet wat we nog meer verzinnen?
Afijn, toen we (de Gijsbersjes, Han, Hans en ik) aankwamen waren we lang de eersten niet. Eigenlijk waren we bijna de laatsten. Leo en Nel de Veld waren donderdag al aangekomen, net als Joop en Toon en Antoinette Rooders. Piet (Kreukel) met Dave en Daniël, Peter en Koosje, Jan en Anja met de kinders (nou ja…), Rein en Atie stonden er al. De Blijlevens kwamen wat later en met de familie Schot kom je dan aan 26. Het weer had zich goed gehouden. Af en toe een wolkje maar het was en bleef droog. In de eerste nacht heeft het behoorlijk geregend, maar verder ging het prima.
De middag voltrok zich onder het opzetten van tentjes en bijkletsen met low-budgetters. Tegen de avond kwamen de eetplannen op tafel en een groep liet zich af- en aanvoeren naar een restaurant terwijl anderen hun meegenomen waren bereidden, of deelden met anderen. En Antoinette ontfermde zich over de rest. Ze had voor een weeshuis ▷

ingeslagen. Koffie en drankjes toe, het was weer vanouds gezellig. En toen het donker begon te worden (en wat frisser) gingen we naar binnen. Een grote zaal met zitjes, een bar, een internetzuil, een biljart en tafelvoetbal, het was er allemaal voor iedere campinggast die er gebruik van wilde maken. Met name de bar is goed gebruikt. En zo overkwam het ons weer dat het al heel vroeg was voordat we tentwaarts gingen.
De volgende morgen scheen het zonnetje weer. Koosje had haar helm als regenmeter geïnstalleerd en wist te vertellen dat het ongeveer een halve helm geregend had. Om voor haar de toerrit te redden is er van alles geprobeerd. Een verfbrander om de boel droog te blazen bleek teveel van het goede. Steeds nieuwe kranten er in proppen bleek nog de beste medicijn, maar echt droog werd hij niet. Een paar mensen waren even naar het dorp gereden en toen ze terugkwamen bleek dat ze wat hadden ingeslagen ter ere van een 10-jarig huwelijksgebeuren van Koosje en Peter. Vlaai met kaarsjes en vuurwerk en een heus gezelschapsspel. Niet geheel ongevaarlijk gezien het feit dat er drank aan te pas komt. De beheerders Wiel en Tony Poels zijn een prima gastheer en –vrouw. Ze regelen een ontbijt als je dat wilt, er is van alles te drinken voor 1 euro per drankje, ze regelen de barbecue, verzin het maar. Wiel is zelf een fervent motorrijder en bood aan de toerrit te leiden. Met de kickstarter werd de oude Harley tot leven gewekt. Eerst even naar het tankstation. Daar wees Rein me erop dat mijn nummerplaat wel erg los hing. Dat deed hij al een tijd (was ik eigenlijk vergeten) dus hij moest nog maar even blijven hangen. Na de eerste bocht rinkelde er iets. In een flits dacht ik aan mijn nummerbord, maar ik hoorde achter me geen reactie, dus ik gokte van niet en reed stug door. Wel dus. Atie was gestopt om hem uit het land te halen en was daardoor achterop geraakt. Jan joeg zijn motor naar voren om Wiel te stoppen,

maar toen dat was gelukt waren we al een eind verder. Jan bood aan terug te rijden om de andere te gaan halen en toen werd het stil.
Er ging niemand, er kwam niemand en daar stonden we dan. Gelukkig zijn er sinds enige tijd mobiele telefoons. Eerst Atie gebeld. Die bleek ergens te staan. Wiel nam het toestel over, noteerde de plek ergens in zijn hoofd en leidde ons langs prachtige zigzagweggetjes tot de plek waar Atie en wat anderen stonden te wachten. Hoe ze uitgerekend op die plek waren terecht gekomen is tot op heden een raadsel. Natuurlijk, je kunt ergens verkeerd afslaan, maar zover afdwalen in zo korte tijd. Mirakels. Dat vond Wiel tenminste. Daar aangekomen bleek ook Atie haar nummerplaat te hebben verloren (wel teruggevonden) zodat er nu twee motoren tussen reden zonder nummerplaat. En toen weer bellen. Waar was Jan… Uiteindelijk kregen we ook daar contact mee en weer was Wiels reactie: hoe komt ie dáár nou? Maar gaf allemaal niks, een rit is een rit en na de nodige kilometertjes was ook Jan er weer bij. Daarna is het alleen maar goed gegaan. Niks geen stoplichten, allemaal heel mooie weggetjes waar je mooi bochtjes kon draaien, een pontje (altijd leuk) en tussenstop (glaasje en hapje in de zon) en verder maar weer tot we er ineens weer waren. Alle motoren weer op hun plek en iedereen ging zijns weegs. Hier en daar zaten groepjes wat te kletsen, anderen dronken wat aan de bar en weer anderen deden iets wat op biljarten leek of tafelvoetbal. Later, tegen het eind van de middag werd er van alles klaargezet en vanaf een uur of zeven was alles gereed voor de barbecue. Er waren bordjes en bestek, servetten, allerlei soorten salades, groentjes en sauzen en ruim voldoende speklapjes, hamburgers, kip en saté. Twee vuren waren voldoende voor ons aantal en we hebben het ons goed laten smaken. De barbecue ging over in de avond en de avond ging over in de nacht. We hebben ons die avond rustiger gedragen als de avond ervoor, want ja, je moet de andere dag toch weer een heel eind op de fiets. Vanaf half een heb ik dus niets meer meegemaakt en ben lekker gaan knorren. En toen ik mijn ogen weer open deed scheen het zonnetje weer. Hans was ook al wakker en Joop natuurlijk. Joop maakt dan Italiaanse koffie op een magisch machien in hele kleine kopjes. Best lekker. Iets later kwam er meer volk en werd er thee gezet, binnen in de bar was er al koffie en enkelen begonnen met opruimen en inpakken. Even dreigde de regen roet in het eten te gooien, maar het bleef bij een paar druppels. De hele mikmak moest nog worden afgerekend en dat bleef alleszins redelijk. We zijn uit de kosten. Nog even een T-shirt inslaan van Camping de Hei (Han's maat hadden ze niet – er zijn grenzen) en toen begon het vertrek. We hebben Tony en Wiel hartelijk gedankt voor de goede zorgen en ik weet zeker dat we, in welk motorverband dan ook, hier vast nog wel eens terugkomen. Het is even een eindje rijden, voor de meesten, maar dan heb je ook wat.

Ton Trommelen

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de Virago Star Club Nederland rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afgesproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Velp	O-A-K	
Boeve Motoren	Garderen	O-A-K	Behalve op banden
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding	Tapirstraat 67 1338 JM Almere 036-5499774		Voor al je leer op maat, "GROOTSTE tot kleinste maten"
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion	Veenderveld 22 2371 TV Roelofarendsveen 071-5680430		Motorsaddlespecialist en Accessoiresshop. o.a. Corbin Products
Gebben Motoren	Rogat	O-A-K	
Brouwer Motoren	Nijkerk	O-A-K	

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

Op onze site www.viragostarclub.nl kun je via de korting pagina op de Internet site van de meeste bedrijven komen.

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

Organisatiestructuur

Bestuur e-mail: bestuur@viragostarclub.nl

Han van Grinsven	voorzitter
Walther Paris	vice-voorzitter (public relations, Buitenlandse contacten)
Peter Lucas	secretaris (Buitenlandse contacten)
Rob Hoogendoorn	penningmeester
Wim Gijsbers	road captain (Buitenlandse contacten)

Toegevoegd aan het bestuur
Marcel Langerak (portefeuille Road Falcons)
Jan Teunissen (portefeuille Road Wolves)
Theo Vos (portefeuille Road Rats)
Atie Koeleman (portefeuille Westcoast Hogs)
Piet de Jong (portefeuille Southern Snakes)
Rob Blokker (portefeuille redactie)

Ledenadministratie
Herman Obbink
e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

Redactie Magazine
Rob Blokker
e-mail: redactie@viragostarclub.nl

Commissies
Beurzen en clubartikelen
Hans Negrijn en team
e-mail: beurscommissie@viragostarclub.nl
Evenementen
Anja Oudakker en team
e-mail: evenementen@viragostarclub.nl

Regiovertegenwoordigers

Groningen/Friesland/Drente (regio 1)	**Road Falcons** Marcel Langerak en team e-mail: falcons@viragostarclub.nl
Overijssel/Gelderland/Flevoland (regio 3)	**Road Wolves** Jan Teunissen en team e-mail: wolves@viragostarclub.nl
Noord Holland/Utrecht (regio 4)	**Road Rats** Theo Vos en team e-mail: rats@viragostarclub.nl
Zuid Holland/Zeeland (regio 5)	**Westcoast Hogs** Atie Koeleman en team e-mail: hogs@viragostarclub.nl
Brabant/Limburg (regio 6)	**Southern Snakes** Piet de Jong en team e-mail: snakes@viragostarclub.nl

Ben je niet in staat ons te bereiken via de elektronische weg, dan kan het nog altijd op de ouderwetse manier: **Postbus 36, 2300 AA Leiden**

Colofon

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie	Rob en Daniëlle Blokker
Redactieadres	Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden
Email	redactie@viragostarclub.nl of viragostarclub@gmail.com dit laatste adres voor grotere bestanden als foto's b.v.
Internet	http://www.viragostarclub.nl
Vormgeving	De Studio Breda, email: dtp@destudiobreda.nl
Contributie	per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Veenendaal. Gewone leden: € 35,-. Gezin/partnerleden of begunstiger: € 25,-

Het lidmaatschap loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggingen dienen vóór 1 december binnen te zijn bij de ledenadministratie. Dit kan per brief naar postbus 36, 2300 AA Leiden, ter attentie van de ledenadministratie of via een e-mail naar ledenadministratie@viragostarclub.nl met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.